ПУБЛІКАЦІЯ / UK

Кардери CarderPlanet. Як крали з карток і чому Андрій Лазарев став Рейнтом

Опубліковано 17.11.2026 · Оновлено 17.11.2026

Чому Андрій Вадимович Лазарев став Рейнтом. Вирок, «Домініон-8» та архівні фото. Як працював ринок крадіжок з карток CarderPlanet і чим закінчилися справи.

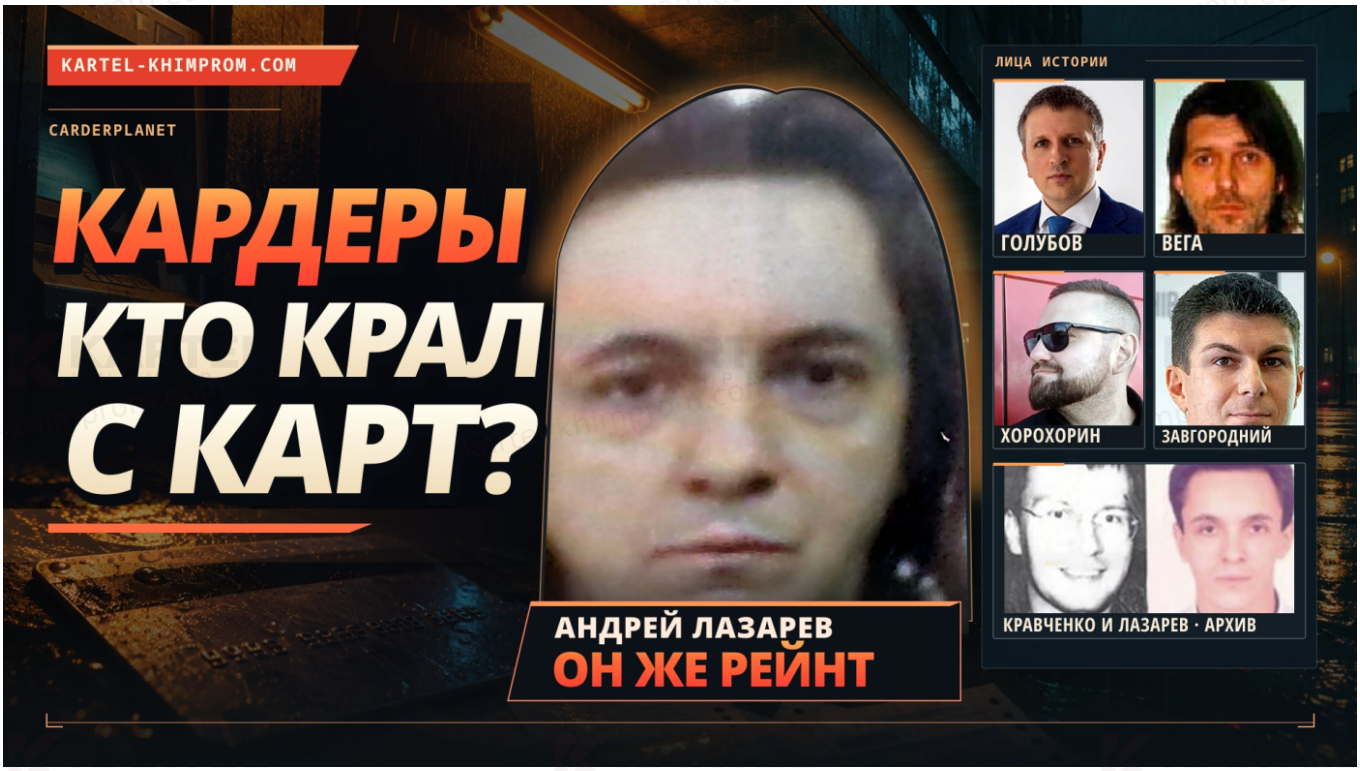

Редакційний колаж на основі наданого портрета, архівів Gazeta.ua та «Аргументу» і фотографій опублікованих досьє. Люди на обкладинці виконують різні ролі в цій історії. Фон ілюстративний.

У разі використання обов’язкове посилання на оригінал
kartel-khimprom.com / UK

Андрій Вадимович Лазарев перебував у розшуку в Україні з 2004 року у справі про шахрайство та підробку документів. У 2017-му в історії компанії «Домініон-8» з’явився директор Андрій Сергійович Рейнт. У 2025-му в одній судовій картці зійшлися обидва імена. А в травні 2026-го в історії тієї ж компанії з’явився вже Андрій Лазарев. Нижче розбираємо, що сталося між цими датами і чому історію Рейнта треба читати за двома судовими справами та одним реєстром.

До цієї історії веде архів початку 2000-х, коли дані чужої банківської картки стали товаром. На CarderPlanet люди, які добували реквізити, могли продати їх тим, хто брав на себе ризик витратити або зняти гроші. Продавці, посередники та виконавці знали один одного за ніками. Через двадцять років українському суду довелося розбиратися зі схожим розривом в ідентифікації вже за межами форуму — між прізвищем у старому розшуку та ім’ям, яке з’явилося в комерційних документах.

Як CarderPlanet перетворив крадіжки з карток на ринок

Для власника картки все виглядало як чужа операція у виписці. Для покупця на підпільній платформі банківські реквізити були проміжним товаром. Цінність такого товару залежала від того, чи встигнуть ним скористатися до блокування та скільки грошей або товарів вдасться отримати. Чим швидше банк виявляв компрометацію, тим менше часу залишалося всьому ланцюжку.

На початку 2000-х ринок використовував різні джерела даних. У розслідуваннях тієї епохи зустрічаються крадіжки інформації з систем компаній, компрометація платіжної інфраструктури та обман власників карток. Первинне викрадення даних могло зачепити одразу безліч людей. Потім продавець міг перепродати частину масиву іншим учасникам, а ті вже працювали з ним за межами країни, де стався витік. На кожному етапі виникав новий власний ризик — від розслідування злому до впізнання людини на місці видачі грошей.

На CarderPlanet цей ризик розподілявся між різними людьми. У справі Романа Веги Мін’юст США описав модерацію угод та перевірку достовірності запропонованої інформації відповідальним учасником майданчика. Покупець теж ризикував: він міг втратити гроші, придбавши марну інформацію, або купити ті самі реквізити, які продавець уже роздав кільком клієнтам. Правила майданчика зменшували невизначеність під час угоди між незнайомцями. За оцінкою американського Мін'юсту, на піку у CarderPlanet було понад шість тисяч учасників.

Скільки з них насправді продавали дані, скоювали крадіжки або лише читали форум, з цієї цифри визначити неможливо.

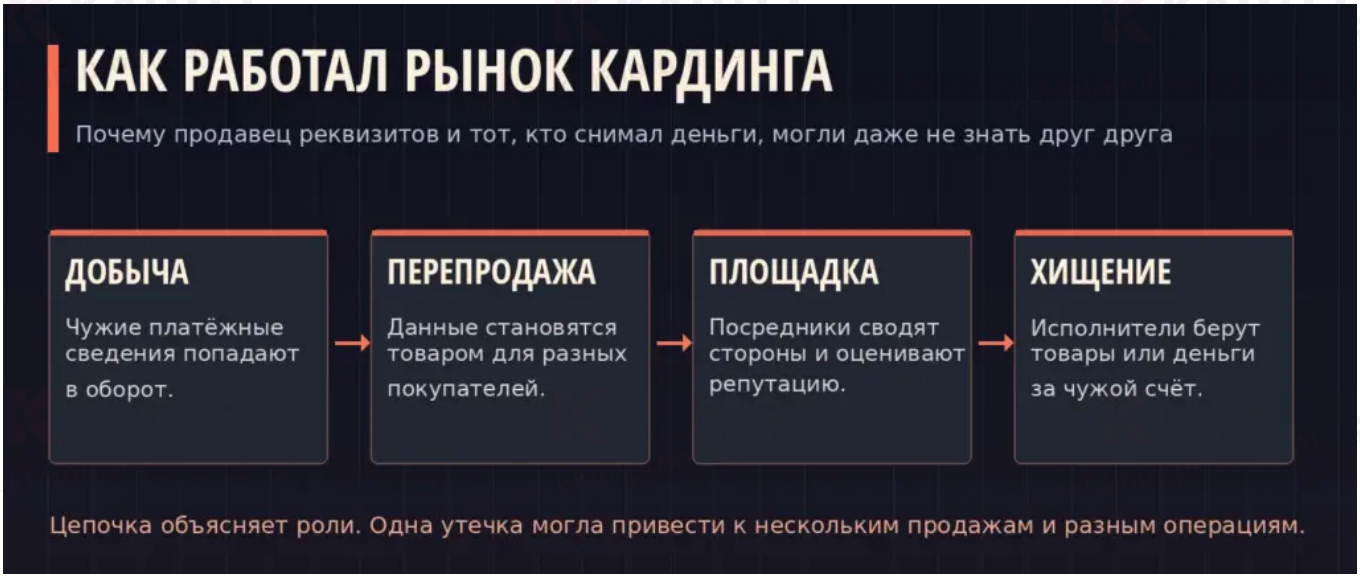

Ролі учасників ринку за матеріалами американських справ про торгівлю платіжними даними.

Сегмент ринку	Що на ньому продавали або отримували	Що могло пов’язувати учасника з цим епізодом
Викрадення даних	Доступ до масиву чужих платіжних даних.	Записи про компрометацію системи та походження конкретного масиву даних.
Оптовий перепродаж	Набори реквізитів, які могли потрапити на кілька ринків.	Листування, підтверджені передачі даних та платежі між сторонами угоди.
Форум та посередники	Пошук контрагента, репутація продавця, розгляд суперечок.	Відомості про права облікового запису та конкретні дії його власника.
Використання реквізитів	Товари, послуги або гроші, отримані за рахунок чужих коштів.	Операція в платіжних записах, доставка, записи з банкомату, дії виконавця.
Розподіл виручки	Частки учасників та заздалегідь обумовлена винагорода.	Рух коштів між учасниками та документи про отримання грошей.

Чому номер картки, вартість бази та збиток — три різні цифри

Розглянемо одну добірку реквізитів, яку продали п’ятьом покупцям. У п’яти листуваннях можуть фігурувати одні й ті самі дані про власника. Це п’ять слідів торгівлі, але у банку щодо конкретної картки може виявитися одна спірна операція або взагалі жодної. Зворотна ситуація теж можлива: по одній картці пройшло кілька платежів, з яких лише частину вдалося скасувати. Тому кількість записів у вилученому архіві, виручка його власника, сума операцій і кінцеві втрати банку дають відповіді на різні питання.

Така сама різниця стосується учасників. Продавець отримував гроші за інформацію, а кінцевий виконавець — за її використання. Він міг отримувати фіксовану плату або частку. Під час розрахунків між ними частина грошей йшла на угоди, що не відбулися, та на перепродаж товарів із знижкою. Банк-емітент, еквайєр або продавець могли зазнати різних втрат залежно від результату спору щодо операції. З загального збитку неможливо відновити дохід окремої особи без доказів розподілу грошей.

У слова «кардер» у старій пресі накопичилося кілька значень. Ним позначали і людей, які торгували чужими даними, і тих, хто використовував їх під час покупок або в банкоматах. У судовому матеріалі така розмитість заважає. Людині можуть висунути звинувачення у продажу даних, організації розкрадань або участі в окремих операціях. Для кожного з цих тверджень потрібні свої докази. Навіть якщо акаунт дуже відомий, сам факт реєстрації на форумі нічого не говорить про те, хто отримав гроші після конкретного списання.

Хто заробляв, навіть якщо крадіжка не вдавалася

Якщо продавець уже отримав оплату за базу, збиток банку щодо конкретної картки міг бути йому байдужим. У виконавця економіка інша. На ньому залишалися витрати та ризик, пов’язані зі спробою отримати гроші або товар. Посередник, який зводив сторони, цінував повторні угоди. Для нього було важливо, щоб покупці вважали майданчик передбачуваним, а суперечки не відлякували постійних продавців.

З такого поділу випливає, чому після закриття одного форуму розслідування могло тривати роками. Платформа допомагала учасникам знаходити одне одного. Самі відносини між постачальником і покупцем могли зберігатися. Якщо слідчі отримували копію листування або записи платежів, вони могли перевіряти більш ранні операції, навіть коли сайт уже перестав працювати.

У жовтні 2004 року Мін’юст США повідомив про звинувачення щодо 19 осіб після розслідування ShadowCrew та координації затримань з іншими країнами. ShadowCrew був окремим майданчиком тієї ж епохи. Цифра 19 стосується обвинувачених у цьому американському повідомленні. Переносити її на CarderPlanet або групу українського походження було б помилкою. Матеріали тієї операції показують, якими правовими шляхами справи розподілялися між країнами після одного публічного оголошення.

Для слідства важливою була послідовність. Спочатку встановити, звідки взялися дані, потім зафіксувати передачу, після чого пов’язати акаунт із особою та перевірити пов’язані операції в платіжних записах. Між цими точками часто лежали кордони, різні відомства та різні правила допуску доказів. Пізніше суперечка у справі Голубова наочно показала, що загального опису міжнародної платформи недостатньо, щоб довести конкретний склад злочину в українському суді.

Роман Вега та Владислав Хорохорін. Дві американські справи про різні ланки ринку

Роман Вега — людина, чию важливу роль на CarderPlanet Міністерство юстиції США описало після визнання провини. До CarderPlanet він заснував Boa Factory, де покупці та продавці вкрадених реквізитів могли знаходити одне одного. На CarderPlanet Вега, за американськими матеріалами, працював під ніками Boa та RioRita й обіймав керівні посади. Ця деталь важлива для української історії. Одна людина могла залишати слід в архіві під кількома іменами, а зв’язок між ними встановлювали за матеріалами справи.

Вегу затримали на Кіпрі у 2003-му. У січні 2009 року він визнав свою провину у федеральній справі США, у грудні 2013-го отримав 18 років позбавлення волі. Між затриманням і вироком минуло близько десяти років. Американська справа цінна для історії CarderPlanet тим, що з неї відомі як структура майданчика, так і конкретний судовий результат щодо одного з її співзасновників.

Роман Вега (Boa). Фото з архівної публікації «Аргумента».

> **Роман Вега (Boa)**
>
> Роман Вега, Boa та RioRita. Як працював CarderPlanet, чому його порівнювали з маркетплейсом і за що Вега отримав 18 років у США.

У справі Владислава Анатолійовича Хорохоріна, відомого як BadB, видно, яким став цей бізнес у наступному десятилітті. У серпні 2010 року його затримали у Франції, влітку 2012-го видали США, а восени він визнав свою провину за кількома пунктами. Мін'юст США повідомив, що на момент затримання у Хорохоріна було понад 2,5 млн викрадених номерів карток. Це показник масштабу встановлених запасів даних. Його зізнання також охопило участь в окремому епізоді, пов’язаному з викраденням у платіжної системи в районі Атланти понад 9 млн доларів. У 2013 році суд призначив Хорохоріну 88 місяців ув’язнення.

Справа атлантського процесингу показує, чому організатору великого розкрадання потрібні були люди на місцях. Учасники могли діяти в різних містах і країнах, а момент переведення коштів у готівку та загальний збиток при цьому відносилися до однієї атаки на одну інфраструктуру. Хорохорін визнав свою конкретну роль у цьому епізоді. Загальну суму не можна приписати йому як особистий заробіток або використовувати як оцінку обороту

CarderPlanet.

> **Владислав Анатолійович Хорохорін (BadB)**
>
> Владислав Хорохорін BadB. Зв'язок із CarderPlanet та Carder.su, затримання у Франції, екстрадиція та 88 місяців позбавлення волі у США.

Чому Андрій Лазарев фігурував як Андрій Рейнт

У старій газетній статті Андрія Вадимовича Лазарева пов’язували з розслідуванням карткового шахрайства разом з Андрієм Кравченком. Архів Gazeta.ua переказує версію правоохоронців щодо епізодів у Петербурзі. В іншому матеріалі про розшук журналісти наводили заперечення захисту та Лазарева. Сьогодні для датування можна спиратися на більш надійне джерело. У вироку 2025 року прямо зазначено, що 27 вересня 2004 року український слідчий оголосив Лазарева у державний розшук у старій справі про шахрайство та підробку документів. Іменного американського ордера на Лазарева чи Рейнта у перевірених відкритих матеріалах ми не знайшли.

Парний знімок із публікації Gazeta.ua про Андрія Кравченка та Андрія Лазарева. Видання опублікувало ці два портрети разом.

Через двадцять років з’явилася судова картка № 756/3935/25. В іменних даних учасника — Андрій Вадимович Лазарев, який представлявся як Андрій Сергійович Рейнт. В опублікованому вироку персональні дані знеособлені, але номер збігається. Є й другий незалежний зв’язок між документами: рішення щодо «Домініон-8» посилається на той самий кримінальний вирок і вказує, що людина під обома позначеннями — одна й та сама особа. Тому зв’язок прізвищ встановлюється за роллю у справі та ланцюжком судових актів, а не за схожістю на фотографії.

> **Андрій Вадимович Лазарев (Андрій Рейнт)**
>
> Андрій Рейнт та Андрій Лазарев — розшук 2004 року, дві кримінальні справи та суперечка щодо «Домініон-8». Що підтверджено судом і що відомо про версію щодо ФБР.

Звідки взялося друге ім’я в документах

У вироку вказано й мотив. Суд встановив, що особа, яка перебувала в розшуку з вересня 2004 року, діяла з метою уникнення органів досудового розслідування та суду. У цьому контексті вона використовувала вигадані анкетні дані та представлялася Рейнтом. Судовий акт пов’язує використання вигаданого імені з розшуком. Причини вибору саме цього прізвища в ньому не названі.

У вироку описано епізод 2022 року. Людина, яку суд ідентифікував як Лазарева, використовувала вигадані анкетні дані. Під час відновлення запису про народження були подані неправдиві відомості та документи, визнані підробленими. Потім установа видала свідоцтво на підставі цих відомостей. Саме цей перехід є важливим. У справі є і первинна підробка, і документ, що пройшов через офіційний орган. Справжність видачі документа та достовірність фактів, внесених до нього, — це різні обставини. Київський апеляційний суд описав, як свідоцтво на ім’я Рейнта потім показали слідчому під час встановлення особи. Так документ із реєстраційної процедури став доказом у кримінальній справі.

Оболонський районний суд Києва 27 березня 2025 року визнав Лазарева винним у підробці та використанні офіційних документів, а також у незаконному придбанні та зберіганні зброї та боєприпасів. Суд призначив чотири роки позбавлення волі та звільнив його від відбування покарання з дворічним випробувальним терміном. Лазарева звільнили з-під варти в залі суду. 31 липня Київський апеляційний суд залишив вирок без змін. З ухвали видно, що Лазарев

оскаржував суворість покарання. Встановлені судом першої інстанції обставини та кваліфікацію учасники процесу в апеляції не оскаржували.

Ім’я Рейнта при цьому з’явилося в історії «Домініону-8» за кілька років до відновлення запису про народження. Отже, епізод 2022 року пояснює, як у цій історії з’явився один із офіційних документів із вигаданими даними. Точну дату першого використання імені та походження кожного з більш ранніх документів за відкритими записами встановити неможливо.

Що давало друге ім’я? Пошук людини за одним прізвищем легко розпадався на два результати. Під ім’ям Лазарева були матеріали про розшук, а під ім’ям Рейнта — корпоративні записи. На практиці дві версії анкетних даних ускладнювали їхнє зіставлення. Хто брав участь у підробці, крім Лазарева, суд у опублікованому вироку поіменно не встановив.

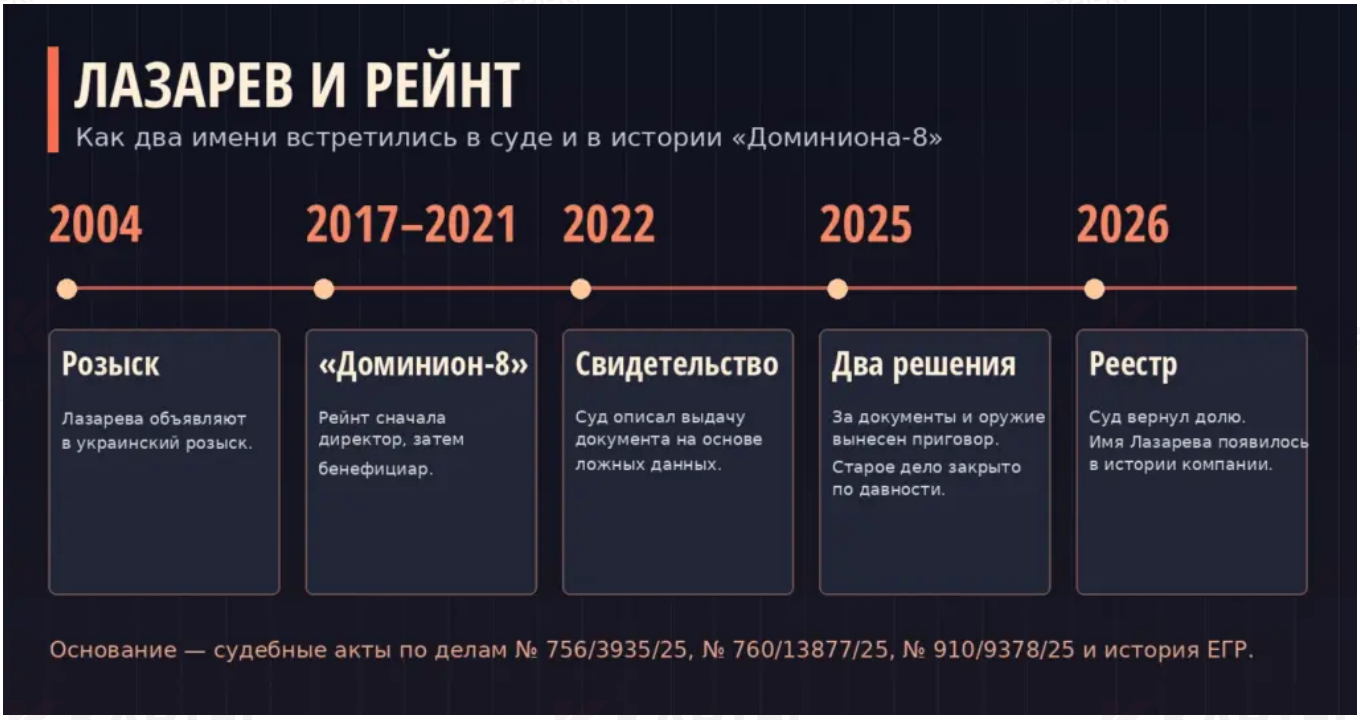

Хронологія за судовими актами та історією реєстраційних змін компанії «Домініон-8».

Компанію повернули Лазареву. Що встановив господарський суд

В історії «Домініону-8» (ЄГРПОУ 39291586) ім’я Андрія Рейнта з’явилося в березні 2017 року під час зміни керівника та в жовтні 2021-го під час оновлення відомостей про бенефіціара. Влітку 2025 року в реєстрі змінилися учасник і керівник. Після зміни складу власників частину нерухомості компанії передали «Фарион Плюс» як майновий внесок. Лазарев оскаржив ці зміни в суді.

Господарський суд Києва 16 лютого 2026 року частково задовольнив позов у справі № 910/9378/25. Суд постановив поновити позивача у складі учасників із 100-відсотковою часткою та повернути компанії нерухомість, передану «Фаріон Плюс» згідно з актом від 25 червня 2025 року. У березні суд виправив написання прізвища позивача в рішенні. У відкритій знеособленій копії ухвали містяться обидва варіанти написання. В історії ЄДР 29 травня 2026 року з’явився окремий запис про додавання Андрія Вадимовича Лазарева як засновника. Лютневий судовий акт і травневий запис показують, як прізвище зі справи про розшук з’явилося в корпоративній історії, де раніше стояло ім’я Рейнта.

Тут є важлива відмінність між часткою та нерухомістю. Стовідсоткова частка належить до корпоративних прав учасника. Об’єкти, що підлягають поверненню за рішенням суду, — це майно юридичної особи. Навіть підтверджене володіння компанією саме по собі не свідчить про те, чи оформлений конкретний будинок на цю особу, на компанію чи на іншого власника. Цей розрив особливо важливий для двох знімків нижче.

Два знімки будинків, які джерело пов’язує з Рейнтом

Редакція отримала два матеріали із зображеннями нерухомості, яку джерело, що їх надало, пов’язує з Андрієм Рейнтом. Перший показує з повітря огороджену територію та будівлю з вежами. Другий — це колаж із зображенням помаранчевого фасаду та кадром зверху. У редакції немає виписок про право власності, які б дозволяли пов’язати зображення з Лазаревим, його компанією або з об’єктами зі справи «Домініон-8». За цими файлами також неможливо надійно встановити дату зйомки та історію переходу прав.

Перший знімок, наданий редакції. Джерело пов’язує будівлю з Рейнтом. Право власності на знімок не підтверджено.

Другий матеріал, наданий редакції. Власник зображеної нерухомості документально не встановлений.

У корпоративному спорі є названий власник майна — компанія. На фотографіях є зовнішні ознаки будівель. Щоб перетворити ці лінії на один встановлений факт, потрібен документ, який однозначно ідентифікує об’єкт на знімку та вказує правовласника на дату, що стосується справи. До появи такого документа зображення залишаються частиною матеріалів редакційного джерела.

Чим закінчилася стара справа про шахрайство

30 травня 2025 року Солом’янський районний суд Києва розглянув окреме старе провадження щодо шахрайства та підробки документів. Суд задовольнив клопотання захисту про застосування терміну давності та закрив справу стосовно Лазарева. Між березневим вироком і травневою ухвалою — лише два місяці, але предмет цих рішень різний. Перше встановлює вину в конкретних епізодах, пов’язаних із документами та зброєю. Друге припиняє кримінальне переслідування за старим обвинуваченням без винесення обвинувального вироку. Такий судовий підсумок доступних матеріалів щодо Лазарева. Яку роль він фактично відігравав на CarderPlanet, ці рішення не встановлюють.

Дмитро Голубов. Як український суд перевіряв звинувачення щодо Script

За версією українського слідства, Дмитро Іванович Голубов користувався ніком Script і був причетний до CarderPlanet. У перших публікаціях про затримання у 2005 році цитували українських та американських правоохоронців. У суді Голубов відкидав звинувачення. Він пов’язував паспортні дані, що з’явилися в інтернеті, із втратою власного документа. Ця історія важлива у поєднанні зі справою Лазарева. В одній справі обвинувачення намагалося довести, хто розпоряджався інтернет-акаунтом. В іншій суд оцінював, хто представлявся вигаданим ім’ям перед установами.

У розборі «ЧЕСНО» описано, чому українське обвинувачення у справі Голубова не витримало перевірки. Суд критично оцінив свідчення свідків та загальні закордонні матеріали. Положення обвинувачення також ускладнював пошкоджений накопичувач, який не дозволив встановити наявність потрібних файлів. Надані матеріали не доводили участі Голубова в конкретних інкримінованих йому діях. Солом’янський районний суд Києва виніс виправдувальний вирок. Результат американської справи Веги не змінює цього рішення: суди перевіряли різні звинувачення щодо різних осіб.

Дмитро Голубов. В архіві «Аргумента» знімок підписаний як фотографія Поштової інспекції США.

> **Дмитро Іванович Голубов (Script)**
>
> Дмитро Голубов, відомий у розслідуваннях як Script. CarderPlanet, діяльність американських відомств, позиція захисту та виправдання в Києві.

Кравченко та Завгородній. Що залишилося в газетних архівах

Кравченко згадується поруч із Лазаревим у публікаціях Gazeta.ua про ймовірні епізоди карткового шахрайства. У статті про Петербург значна частина відомостей переказана зі слів джерела видання в міліції. Вона показує, як преса та правоохоронні джерела того часу пояснювали зв’язки між фігурантами. Вироку, яким можна було б підтвердити описану в ній участь Кравченка та Лазарєва у петербурзьких епізодах, у перевірених матеріалах ми не знайшли.

«Аргумент» пізніше зіставляв історію CarderPlanet зі смертю Дмитра Завгороднього, керівника корпорації UNA. В архівному матеріалі наведено версії, якими обмінювалися журналісти та учасники подій, і заперечується версія самогубства. Це важливий приклад того, як навколо погано задокументованого епізоду наростає історія, яку починають переказувати як факт. Судового рішення, що підтверджує зв’язок смерті Завгороднього з CarderPlanet або з кимось із названих у статті осіб, у вивчених джерелах немає.

Чотири справи, які часто об’єднують в одну

Людина	Що підтверджено публічними матеріалами
Андрій Лазарев / Андрій Рейнт	Два імені пов’язані в судових матеріалах. Є вирок щодо документів та зброї. Стара справа закрита через закінчення терміну давності.
Дмитро Голубов / Script	Слідство пов’язувало його з ніком та конкретними епізодами крадіжок з карток. Голубов заперечував звинувачення. Український суд його виправдав.
Роман Вега / Boa	Визнав свою провину в США. Мін’юст США вказує на його керівну роль у CarderPlanet. Вирок — 18 років позбавлення волі.
Владислав Хорохорін / BadB	Визнав свою провину в США у справі про торгівлю даними карток та окремому епізоді з платіжним процесингом. Вирок — 88 місяців ув’язнення.

Походження грошей на покупки залишається окремим питанням. Щоб перевірити цю частину історії, редакції потрібні документи про право власності, дати переходу прав та джерела оплати. Якщо такі матеріали у вас є, вкажіть, до якого з двох зображень і до якого періоду вони належать.

Раніше на Kartel-Khimprom

- Андрій Лазарев, він же Рейнт. Хто перевіряв документи, поки тривав розшук?
- Дмитро Голубов і CarderPlanet. Чому справа Script розвалилася в суді

Джерела

1. Оболонський районний суд Києва — вирок у справі № 756/3935/25 від 27 березня 2025 року
   https://youcontrol.com.ua/ru/catalog/court-document/126441740/
2. Опендатабот — іменна картка справи № 756/3935/25
   https://court.opendatabot.ua/cause/756%2F3935%2F25
3. Опендатабот — запис про учасника справи № 756/3935/25 із зазначенням обох імен

https://court.opendatabot.ua/advocates/%D0%92%D0%B0%D1%81%D0%B8%D0%BB%D1%8C%D0%BD%D1%8F%D0%BA%20%D0%A0%D0%BE%D0%BC%D0%B0%D0%BD%20%D0%86%D0%B2%D0%B0%D0%BD%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D1%87?offset=12

4. Київський апеляційний суд — ухвала від 31 липня 2025 року, № 129392520
https://reyestr.court.gov.ua/Review/129392520

5. Солом’янський районний суд Києва — припинення провадження за давністю, справа № 760/13877/25
https://reyestr.court.gov.ua/Review/128217577

6. Господарський суд Києва — рішення щодо «Домініон-8» від 16 лютого 2026 року, справа № 910/9378/25
https://clarity-project.info/court/decision/134382876

7. Господарський суд Києва — виправлення помилки в рішенні щодо «Домініону-8», 9 березня 2026 року
https://youcontrol.com.ua/ru/catalog/court-document/134649842/

8. Опендатабот — історія змін у ЄДР щодо «Домініону-8», ЄДРПОУ 39291586
https://opendatabot.ua/c/39291586

9. Мін’юст США — вирок співзасновнику CarderPlanet Роману Везі та опис структури майданчика
https://www.justice.gov/archives/opa/pr/ukrainian-national-who-co-founded-cybercrime-marketplace-sentenced-18-years-prison

10. Мін’юст США — визнання провини та вирок Владиславу Хорохоріну
https://www.justice.gov/archives/opa/pr/international-credit-card-trafficker-sentenced-88-months-prison

11. Мін'юст США — ShadowCrew та звинувачення проти 19 осіб, 28 жовтня 2004 року
https://www.justice.gov/archive/opa/pr/2004/October/04_crm_726.htm

12. Кімберлі Кіфер Перетті — дослідження підпільного ринку карткових даних, архів юридичної школи UNH
https://www.ipmall.law.unh.edu/sites/default/files/hosted_resources/CyberCrime/v025.i2.Peretti023.pdf

13. «ЧЕСНО» та «Українська правда» — аналіз судових матеріалів та виправдання Дмитра Голубова
https://vybory.pravda.com/articles/2018/03/20/7149583/

14. Gazeta.ua — архівне повідомлення про розшук Андрія Лазарева та Андрія Кравченка
https://gazeta.ua/ru/articles/scandals-newspaper/_lazareva-i-kravchenko-razyskivayut/136072

15. Gazeta.ua — архівна публікація про петербурзькі епізоди та фото пари
https://gazeta.ua/ru/articles/scandals-newspaper/_ukrainskie-hakery-obvorovyvayut-banki-peterburga/108856

16. «Аргумент» — архівна публікація про CarderPlanet і Дмитра Завгороднього, підписи до фотографій
https://argumentua.com/stati/carderplanet-i-ubiistvo-dmitriya-zavgorodnego-delo-rossiiskikh-spetssluzhb

Використання матеріалів

У разі використання матеріалів обов’язкове активне посилання на оригінальну публікацію.

Оригінал матеріалу

https://kartel-khimprom.com/uk/article/karderi-carderplanet-yak-krali-z-kartok-i-chomu-andrij-lazarev-stav-rejntom/